

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Gabonauzsora és adóvégrehajtás.

Pécs, 1900. szept. 28.

Azok a nagy pusztítások, a melyeket egyes falusi uzsorások a földhöz ragadt földmivelő nép között gabona-elővételi ügyleteikkel okoznak, fölkelte a kormány figyelmét is, az igazságügyminiszteriumban már szaktanácskozmány is volt a gabonauzsora ellen hozandó törvény általános irányelveinek megállapítása iránt.

Szívesen üdvözljük a kormánynak ez irányú akcióját, mert ha mást nem, hát eredményezi legalább az érdekeikben sértett körök által világgá bocsájtott amaz állításnak világos cáfolatát, hogy a gabonauzsora a fennálló törvények keretében is üldözhető s így e célból külön törvényes intézkedések tételére nincs szükség. Hogy ez nem felel meg a valóságnak, azt igazolja a kuriának egy legutóbb hozott ítélete is, a mely a gabonauzsora minden ismertető jelével bíró elővételi ügyletet érvényesnek mondott ki, mert létező törvényeinkben nem talált olyan intézkedést, a melynek alapján ezt a káros hitelügyletet megsemmisíthette volna.

Hogy miféle irányelveket állapított meg a fönntemlitett szaktanácskozmány, arról hallgat a krónika, csak annyit említ róla egy félhivatalos közlemény, hogy a kormány javaslata nemcsak az elkövetett gabonauzsora megtorlását tűzte ki célul, hanem annak megakadályozására is sulyt fektet; ami nagyon helyesen is történik, mert a legtöbb megszorult ember nincsen abban a helyzetben, hogy a megtorló intézkedéseket provokálja, mert hisz mindig előtte lebeg az a tudat, hogy máskor is kerülhet szorult helyzetbe s azért óvakodik elrontani a dolgát azzal a jóakaróval, aki — bár az ő kizsákmányolásával — de mégis csak kisegíti pillanatnyi bajából.

A helyes törvényhozási politika főcéljának tehát oda kell irányulni, hogy a megszorult ember azt a segítséget, amelyet most csak az uzsorásnál találhat, megtalálja olyan helyen, ahol nem huzzák le érte a bőrt.

Ilyen intézményt kíván létesíteni az igazságügyminiszter javaslata a községi takarékmagtárak intézményével. Érdekes e

miniszteri indokolásnak ide vonatkozó része. Azt mondja ugyanis ez, hogy az a körülmény, mely szerint a földmives a III. évnegyedben az állami adót kifizetni kénytelen, mert különben augusztus 15-én okvetlenül következik az adóvégrehajtás, arra bírja a gabonauzsorásokat, hogy a népnek ezt a szorult helyzetét kizsákmányolják, a mennyiben ringeket alkotnak a gabonáruk hihetetlen leszorítására. Ennek ellensúlyozását tűzte ki a javaslat azzal, hogy az állam egyes nagyobb gabonakereskedő cégekkel szerződést kössön a lezálogolt gabonának a tőzsdei napi áron való átvétele iránt. Erre a célra az adóvégrehajtások alkalmával lezálogolt gabona községi takarmánytárakba volna összegyűjtendő és annak végleges átadása a cég kezeihez csakis a zálogolást követő 30 nap múlva lenne eszközölendő s a cég az átvétel napján jegyzett tőzsdei árt fizetné az államnak, míg a végrehajtást szenvedett az átadásig mindig kiválthatná lezálogolt gabonáját.

Az a kérdés már most, hogy lenne-e ily módon segítve a megszorult kisbirtokoson? Maga a javaslat is abból indul ki, hogy a szorult helyzetet az állam idézi elő, mikor a kisgazdát, alig hogy termését betakarította, tömeges végrehajtásokkal rohanja meg s a legtöbb földmivest arra kényszeríti, hogy gabonáját még a fenyegető lezálogolás foganatosítása előtt eladja. A termelők többségén tehát, akik még a végrehajtás előtt éppen ennek elkerülése céljából dobják piacra termésüket, nem segítene ez az intézmény, amely a gabonát csak a lezálogolás után bocsátja be a községi takarékmagtárakba.

Hát ha már az állam segíteni akar a megszorult kisbirtokoson, nem egyszerűbb módja volna ennek az, hogy ne ütné maga azt a sebet, amelyet aztán gyógyítani kell? Engedjen az állam hosszabb időt az adóbefizetésre, hogy a termelőnek is módjában álljon kivárni az értékesítés alkalmas időpontját. Nagyon hosszú idő erre ugysem lenne szükséges, mert a tőzsdei kötések tulnyomó része októberre szólván, a készletek szeptember hó folyamán szerzendők be. Ha tehát a termelő szeptember végéig tarthatná vissza gabonáját, ebben a hónapban a megnöveke-

dett kereslet révén már előnyösebb árt érhetne el.

De más tekintetben sem fog nevezetesebb eredményekkel járni a termelőre az adó fejében lezálogolt gabonának a javaslatban kontemplált értékesítési módja. Az egész országban egy-két gabonakereskedő cég monopoliumát fogja képezni az a rengeteg mennyiségű zálogos termény; ezek tehát óriási biztos készlet felett rendelkezvén, a tőzsdei árfolyam alakulását tetszés szerint fogják irányíthatni. Nagyon ügyetlen tőzszereknek kellene lenniök, ha a tőzsdei árakat arra a rövid időtartamra, a mely alatt a lezálogolt terményeket ország-szerte át kell venniök, az aratás után eddig tapasztalt minimumon is jóval alul leszorítani nem tudnák csak azért, hogy ezen a minimális árfolyamon jussanak a gazda szabad rendelkezése alól elvont készletek birtokába.

Aztán persze az a szerződési rendelkezés, hogy a kereskedő-cég a tőzsdei árfolyamon tartozik átvenni a lezálogolt árut, csak képzeleti eredmény, mert a tőzsdei árfolyam tudvalevőleg csak a tőzsdei szokásnak megfelelő minőségű és a tőzsde székhelyén átadandó árura vonatkozik. Hogy aztán milyen visszaéléseknek fog majd kaput nyitni a községi takarékmagtárakban elhelyezett gabona minőségi osztályozása s milyen levonások lesznek majd a tőzsdei árból szállítási költség címén, nem is említve a községi magtárban való kezelési költségeket, azt elképzelheti mindenki, aki meggondolja, hogy itt zálogolt gabonáról lesz szó, a melynek értékesítésébe bizony a gazdának nem igen fognak beleszólást engedni.

Takarékmagtáraknak nevezi a javaslat a tervezett gyűjtőhelyeket s ezzel önkéntelenül is utal arra, hogy milyen intézménynek is kellene lennie annak az elérendő cél érdekében. — Mert a hová a végrehajtó hajtja be a lefoglalt termést egy előre kiszemelt vevő számára, az lehet minden egyéb, csak takarékmagtár nem.

Tessék akár állami magtárakat létesíteni, akár ilyeneknek szövetkezeti uton való létesítését államilag támogatni, ahová a gazda szabad akaratából szállíthatja be termését, a melyre a takarékmagtártól olcsó kamatra megfelelő előleget kapjon, magát

KÁVÉHÁZ-MEGNYITÁS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy hétfőn, azaz f. évi október hó 1-én este az ujonnan — minden kényelemmel berendezett

Bel- és külföldi napi és élclapok.

ZRINYI-kávéházat

Horváth Pali közkedvelt zenekara közreműködése mellett megnyitom.

Igyekezni fogok ezen kávéháznak szolid alapon jó hírnevet szerezni s reményleni merem, hogy a n. é. közönség szives pártfogásában annál is inkább részesíteni fog, mert főtörekvésem oda fog irányulni, hogy pontos és jó kiszolgálás által az eddig is belém helyezett bizalomnak eleget tegyek.

Megjegyzem még, hogy a n. é. közönség szórakoztatására új Szeifert-féle tekeasztalt szereztem be.

Szíves pártfogásért esd

BÜTTNER JÓZSEF kávé.

a termést pedig akkor és annak adhasa el, amikor és akinek azt eladai jónak látja, csak fizesse le a magtárnak a kapott előleget s a minimálisan megszabandó kezelési költséget.

A megszorult gazdán csak így lehet segíteni, nem pedig egypár nagykereskedő cég monopoliának biztosításával.

Hirek.

Pécs, 1900. szeptember 27.

Cinege ur házassága.

Cinege Ignác a vén stílic, aki hosszú éveken keresztül csak folytonos »udvarlója« volt a hölgyeknek, de miad elvitték előle a »vetélytársak« gondolt egy merészet és e merész gondolatának szerencsés végeztével úgy vélte, hogy ő is beléceppen a házasság méz-édes tengerébe.

Cinege ur szentül meg volt győződve, hogyha tervét keresztülvizsi, az egész hölgyvilág tündöklő csilágként csupán csak ő reá fog ragyogni, de mindazonáltal ő csak egynek melankolikus fényében fog sűtkérezni, és ez Izabella kisasszony, a pirosnyakkendős, görbe lábú szappankereskedő leánya.

Igaz, hogy Izabella kisasszonyt már van vagy harminc éve, hogy ringatták bölcsőjében, de ez nem zárja ki azt, hogy ne képezze bálványát Cinege ur szerelmének. Cinege ur különben még fess gyerek lévén, sárga cipőt és friss szalmakalapot hordott naponkint, mivel hogy ez utóbbihoz könnyen jutott, lévén a tatájának egy specereijgescheffel kapcsolatos tándlerája.

Cinege ur napi foglalkozására nézve, délelőtt süteménykihordó, délután azonban, ha dolgát elvégezte, magánzó volt.

Ilyenkor aztán Szappanyosék, illetve Izabellaék háza felé csatangolt. A féltékenység ördöge és szívének olthatatlan vágya vezette naponkint arra. Jaj volt, ha valakit rajtesipett az udvarlárson. Ilyen vetélytársaknak — ha gyengébbnek gondolta magánál — »kézzelfoghatólag« magyarázta a lovagiasság paragrafusait; ha erősebbnek látszott, cipőinek talpát dühösen csapkodta a kövezethez, így adva tudtul jelenlétét.

Izabella kisasszony a napnak nagyobb részét az ablaknál töltötte, mikor észrevette Cinege urat, félrevonult a valamikor fehér volt függöny mögé és onnét viczorította fehér garbitura fogsorát Cinege ur boldogan mosolygó arcára.

Cinege ur ilyenkor oly feszes lépésekben haladt, mintha egy anyafacánnak lett volna az ősapja. A steikragliba erősített nyak úgy ágazott ki, mintha jégmadártól kérte volna kölcsön. A száját a boldog pillantások örömben ő is félrehuzta, de egyedüli szerencséje, hogy nem vettek róla pillanatnyi fényképet.

Cinege ur merész terveinek megkezdése napján a késő éjjeli órákban, három szál cigánnyal és egy rendkívül bepárlumozott virággal, melyet cserépbe ültetve vitt, vonult Izabellájának ablaka alá. Ott a bandával elhuzatta a kisasszony legkedvesebb nótáját, a »Három bokor salátá«-t . . . és az általa készített kötélhágcsón felmászva, elhelyezte az ablakkáván a szagos virágcserepet.

Szappanyos ur, aki e napon szobát változtatott, rendkívül dühösködött ezen merész ségen és mérgében az asztalon maradt kuglóf darabbal úgy találta kupán dobni Cinege urat, hogy az a kötélhágcsó negyedik fokáról egy hatalmas szaltomortáléban érte el a földet. Ezen naptól bátorsága és önérzete annyira leszállt a zérus fokon is alul, hogy elfogta a bánat és az öngyilkosság gondolatával foglalkozott. Meg is fogalmazta imadottjához a levelet ilyenképen:

»Imádott Izabella Nagysám!

A szivgyötrellem és kétségbeesés orosz lány ketreccé változtatta a belső részemet. A szivem benne a beteg orosz lány, melynek egyedüli orvossága a revolver, kötél, tör, mérég vagy egy éretlen uborka, melytől kifelé a hideg és én boldogan nyujtózom ki abban a tudatban, hogy önért halok meg.

Eleinte volt reményem s úgy éreztem, hogy még szappanyfőző segéd is tudnék lenni önért, de haj! most már olyan az én reményem, mint a szamar orra elé magasra akasztott zöldség — nem éri el sohasem.

Gondolja meg Izabella kisasszony meg ma és adjon választ, hogy meghaljak-e vagy hagyjam abba . . .

Imádója:
Náci.

Elküldte a levelet egy huszfélteres hordarral, ki nem sok idő múlva megjött a válaszszal:

Cinege ur mohón kapott utána és olvasta:

»Kedves Cinege ur!

Hagyja abba a lödözést; ne igyék mérget; ne vegyen köteleit és mondjon le az éretlen uborkáról. Gondoljon inkább egy merészet!

Holnap kisetálok a papával a szőlőbe; negyvenöt lépésről követhet.

Csókolja
Bella.

Cinege ur három és fél csepp sósvizet törült ki szemeiből és egy hatalmasat sóhajtott.

Cinege Náci számára nincs bocsanát; csak valami nagy esemény . . . merész tett . . . életmentes, vagy ilyesmi segíthetne.

Megeresztette képzeletének szárnyait és egy nagyot gondolt, jobbat, mint először hitte. Másnap Izabella kisasszony az édes papájával kisetalt a szőlők felé. Egyszerre az oldalarkból két toprongyos es bekormozott alak ugrott elő és hirtelen utjokat állták, penzüket követelték. Pár perc múlva egy rekedt ordítás hangzott ugyanazon arokból:

— Megálljatok! Megálljatok, mert lövök!

Cinege ur volt, ki sáros, lucskos ruhában mászott ki az arokból, kezeiben két nadpálcát szorongatva.

A »rablók« elrohantak és Cinege ur »höstettének« jutalmául boldogan vezeltette haza menyasszonyát, a kit három deci geberdusz arán sikerült így hamar elérnie.

N—gy.

Napirend 1900. szeptember 29-én.

Naptár: szombat, szept. 29. — Róm. kath. Mihály. — Prot.: Mihály. — Görög-kel. (szept. 16.) Eufém. — Zsidó: Tischri 6. — Nap két 5 óra 55 perckor; nyugszik 5 óra 41 perckor. — Hold két d. e. 11 óra 19 perckor; nyugszik este 8 óra 51 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és nyugaton csapadék várható.

Iskolaszéki ülés d. u. 3 órakor.

Színház: »Gésák«; operett.

— (A honvedelmi miniszter Pecsett.) Báro Fejérváry Géza m. királyi honvedelmi miniszter tegnap este a nyolcóra

gimnaziomból kicsapták. Magáról a darabról meg említés sem volt téve.

A szerkesztő okos ember, úgy gondolkodott, hogy azt jó lesz egy másik számára hagyni, legalább nem kell otthon a pesti lapokból egy vezercikkre való kislabizaimi. Kelemesebben lehet azt az időt eltölteni a kasszinó zöid asztalánál.

Tarlay e naptól fogva egy tejjel nagyobb-nak érezte magát, nemcsak a nyomdászok között, hanem Hegyes város közönsége előtt is. Művészek érezte magát és hogy annál jobban lássék rajta a »művész«, hosszú hajat növesztett, lecsüngő széles nyakkendőt és szemüveget viselt. Az utcán azok, a kik azelőtt rá sem néztek, most csaknem előre köszöntötték. A leányos mamak mosolyogtak feléje és ha szemük meg-megakadt néha tenyes kabátján, lassan sugták oda leányuknak:

— Nézd, milyen egyszerű, nem törődik a külsőséggel.

A főjegyző karontogva sétált vele az utcán, már pedig ez a kitüntetés ritkán ér valakit Hegyesen.

A szerkesztő is udvariasabb volt ezentul vele. Tarlay urnak titulazta. A zsurokon egyszerre felkapott alak lett Tarlay. A családok siettek őt meghívni minden alkalommal, melyet ő eszserüen nem utasított vissza. Mert bizony huszonötforintos segédszerkesztői foglalkozás mellett jól esik néha egy kis uzsonna.

Na, de ki is tett magaért ilyenkor Tarlay. Annyi szellemes viccet és mulattató kis elbeszélést adott elő, hogy a mamak, meg a hegyesi lányok csak bámultak, hogy az Isten,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tarlay vigjátéka

Szorgalmasan dolgozott már heteken keresztül Tarlay Ákos, a »Hegyesi Híradó« segédszerkesztője egy munkán. Mem mondta senkinek, de az ismerősök észrevették, mert nem ült egész nap a kávéházban. Sokan azt tartották, hogy szigorlatozni készül és nem ír, hanem tanul. Természetesen azt senki sem tudta, hogy soha életében még az egyetemet nem látta és jogakadémiát nem végzett.

Tarlay ott lakott a Kinizsi-utca egyik rozoga házának kis szobájában. A szoba mintha évek óta nem lett volna takarítva. Pedig a háziasszony, akinél lakott, nagyon rendes nő és nem egyszer panaszkodott lakójának:

— Nem szeretem én ezt a skriblert, egész nap olyan a szobája, mintha az összes fővárosi lapok kiadóhivatala lenne. Meg azután annyi petroleumot fogyaszt el, hogy nem győzöm a lámpáját töltogetni.

Egy napon vidám hangulatban állított be Tarlay a redakcióba.

— Jó napot kívánok, szerkesztő ur! Hozok egy nagy ujságot.

— Nagy ujságot?! — ismételte meglepetten a szerkesztő. Mi lehet az? Talán bizony van egy előfizető?

— Más, más, sokkal nagyobb; vigjátékokot irtam!

Ezzel kivette zsebéből az »Uri világ« című vigjáték másolatát. A szerkesztő meg

volt lepve e váratlan hirre. Kezébe vette a kéziratot és úgy tett mintha olvasná.

— A segédszerkesztőm szindarabot irt — suttogta magában — ejnye . . . ejnye a kölyök mint én. No Ákos öcsém, ez már szép dolog! Gratulálok művedhez, majd átolvassom. A színházhoz mikor akarod beadni? — kérde a szerkesztő.

— Már be is adtam, sőt az igazgató ma reggel értesített, hogy még e hónapban elő is fogják adni.

Tarlay meglegedve ült le az asztala mellé, hogy elkészítse a holnapi napihírek egy részét. A szerkesztő pedig egy félóra alatt az egész városban szíjjelkürtölte az új hirt. A kávéházban egyébről sem beszéltek, mint Hegyes fiatal vigjátékírójáról.

— Látjátok, — mondja a kasszinó törzsasztalánál a szerkesztő — hogyan lehet valakiből embert faragni. Emlékeztek ugye mikor tavaly Tarlay a lapomhoz került? Nem tudott az semmit. Affele tudatlan gyermek volt, a kit csak a hírek összeállítására tudtam használni s ma már Hegyesnek dicsőséget szerez művével. Hja, sokat is kinlódttam vele!

A társaság nagyokat bólintott és helyeselte a szerkesztő okoskodásait, mert hát ki is merne a széles Hegyesen ellentétbe kerálni a sajtó emberével?

— Azután minek is vitatkozzunk? — gondolták magukban a társaság tagjai — inkább azt az időt eltarokozzuk . . .

Reggel a »Hegyesi Híradó« egy egész hasábot hozott Tarlayról. A szerkesztő írta. És már másnap egész Hegyes tudta, hogy Tarlay atyja disznókereskedő volt, őt pedig a

vonattal fia, báró *Fejérváry* Imre dr. Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjának kíséretében, Budapestről Pécsre érkezett, honnan két napi tartózkodása után, vasárnap este tér vissza a fővárosba. Bár határozott intézkedések ez iránt eddig még nem történt, valószínű, hogy a honvédelmi miniszter megnézi a pécsi nemzeti színház holnapi megnyitó előadását.

— **(Taggyűjtés.)** A »Pécsi egyházi zenegyesület« elnöksége az egész vonalon megindította a tagok gyűjtését az új egyesület számára, melynek alapszabályai a jövőhagyási záradékkal legközelebb leérkeznek a kormánytól. A tagsági díj egész évre 4 korona, mely negyedévi egy koronával fizetendő; ez oly csekély összeg, melyet senki meg nem érez s így áldozatról se lehet szó, mit a szent ügy különben megérdemelné, csakis az érdeklődésről tesz azzal a néhány fillérszerű hozzájárulással tanúságot mindenki, a ki tagul belép, az érdeklődés pedig — mint közönségünk a zenés misék tömeges látogatásával mindig bebizonyította, — általános, kivált mióta fényes dómunk kapui is megnyiták a hangszeres zenének. Az egyházi zenét Pécsváros zeneéletének középpontjává tenni, azt a lehető legmagasabb fokra tőkéltesíteni (természetesen ideértve a templomi vokál éneket is minden kiadásában), ez méltán elsőrendű feladata a város minden zenebarátjának. Mert egyesek, bármi lelkesedéssel tömörülve produkálnak szép és nagy dolgokat, mulandók, akár a különféle viszonyok s főleg a közönség igényeinek változandósága folytán, akár a közreműködők utjába gördülhető számtalan akadály miatt, mely a színház, a hangversenyeken, szóval az igényekkel fellépni jogosult nagyközönség által megkövetelt külső tény, brillirozás alakjában jelentkezhetik; de az egyházi zene, mai nemes fejlettségben, menten minden szétszóró külsőségtől, minő az egyes hangszerkezelésében való kiválóság; szólohangok előterbe idézése; szépség, testi épség, öltözék stb., behat a szívekbe, felemeli a nemesen érző lelket az egekhez a maga saját Istenadta hatalmával — ez nem mulandó, ez örök, — ez egymagában igenis fentartja Pécsváros zenei hírét, a mely ma már valóban előkelő hangzasi országoserte, nemzedékről nemze-

dekre. Az új egyesületbe tagul való belépésre vonzó példát képezhet a »Pécsi női énektársaság«, a melynek majdnem minden tagja belépett az egyházi zenegyesületbe működő tag gyanánt; eddig is e társaság egyes tagjai szolgáltatták a zenés misék női énekkarát, de csak magánfelkérésre; most azonban, hogy az új egyesület alapszabályszerű szervezettel bír, az egész énektársaság forma szerint, tagsági ív aláírásával belépett. A társaság egyéb viszonyaiban semmi változás nem történt; jó kedvvel, minden szép és nemes eszme iránt lelkes buzgalommal fog ezentul is készséggel szolgálatokat tenni a jó ügyekért.

— **(Szemle a hadapródiskolában.)** *Lahner* Győző, m. kir. honvédelmi tábornagy — aki tegnap este Budapestről Pécsre érkezett — ma reggel hat órakor szemlélt tartott a pécsi m. kir. honvédelmi hadapródiskolában. A hadapródiskola mind a három évfolyamának növendékei rövid ideig tartó rend és tegyvergyakorlatokat végeztek. Ezután a hadapródiskola berendezését tekintette meg *Lahner* altábornagy, ki a tapasztalt fölött teljes meglepedését fejezte ki *Sorsich* őrnagy, a hadapródiskola parancsnokának, majd kocsira ült s a pályaudvarra hajtatott, honnan a reggeli nyolc órai gyorsvonattal visszautazott Budapestre.

— **(Pénztárvizsgálat.)** *Tormay* Károly alispán ma délelőtt pénztárvizsgálatot tartott a baranyavármegyei házi és gyámpénztárban. A pénztárvizsgálaton részt vettek: *Igalics* Radivoj vm. főpénztárnok, *Gyenes* Kletus, főszámvéző, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök és *Nagy* Jenő, vm. tiszti főügyész. A bizottság mindkét pénztárt a legpéldásabb rendben találta.

— **(A kaposvári-utca rendezése.)** Már régebben megkezdtek a kaposvári-utca rendezését, melyet azonban néhány napig abban hagytak. Ma újra neki fogtak a munkához. A kaposvári utca elején levő dombot kezdik bontani, levevén róla mindenkélt a keresztet. Egyben az utcát is kezdik újra egyenesíteni, hogy a plebania utcával egy síkban legyen. Sokan megnézik ezen utcában folyó munkálatokat s furcsán csóvalgatják a fejüket. Nem tudják elképzelni, hogy

akarta a szerzőt, Tarlay azonban nem jött ki. Nem tartotta előkelőnek mindjárt az első felvonás végével kijönni. Hagyta, hadd tapsoljon a publikum.

A második felvonás végével óriási mértékben tört ki a taps és az éljenzés, úgy hogy a színház rengett belé.

Tarlay megjelent a függöny előtt. A zenekarból egy hatalmas babérkoszorút nyújtottak fel neki e felirással.

»Hegyes város közönsége a nagy színműirónak«.

E pillanatban a zugás, tombolás oly nagy volt, hogy idegesebb asszonyok füleiket bedugták. Tarlay mélyen meghajtá magát. A közönség azonban nem elégedett meg és kihívták még a lámpák elé vagy harminczor.

Mindenki tapsolt. Csak a pesti kritikus ült a helyén nyugodtan. Egyszer ő is elnevette magát, mikor a szerző először jött a kortina elé. Tarlay észrevette.

Az előadás végével a közönség azzal a tudattal ment haza, hogy ilyen estéje Hegyesnek sohasem volt. Valami felséges darab!

regi, hogy Tarlay úgy nézett ki benne, mint Hegyes város helyettes adóügyiiktatója vasárnap.

— Most már mindegy, — mondá a segedszerkesztő — olyan a kabát, a milyen.

Tarlay a szerkesztő lakásától egyenesen a színházba sietett. Ott még egyre kérte a színészeket:

— Hölgyek és urak, csak az Istenért vigyázzanak, el ne rontsák a darabot, — a mit azok nagy készséggel meg is ígértek.

A színház ekkor már zsufolásig megtelt. A páholyokban nyolcan- kilencen ültek, jobban mondva álltak. A földszinten a támlásszékek meg voltak hosszabbítva egy pár odaállított székekkel. A karzat pedig majd leszakadt a sok néptől.

Az igazgató dörzsölte a kezét.

Az előadás megkezdődött.

Tarlay a kuliszák mögé állt és figyelt. Szemével kísérte az első sorban ülő pesti kritikust. De azt már nem vette észre, hogy mikor egy színész elakadt, úgy tett, mintha magában mondaná a következő szavakat.

— Az első felvonás nagyszerűen sikerült. A közönség tapsolt, éljenzett és látni

hogyan adhatott egy embernek annyi szel-
lemt.

A hegyesi allandó színház, a mely három hónapig szokott a városban időzni, nagyban készült a vígjáték előadására. A próbák folytak és az igazgató egy napon értesítette Tarlayt, hogy darabja a jövő hét szerdáján színre kerül.

A »Hegyesi Híradó« megkezdte a reklámozást az »Uri világnak« és Tarlaynak. A vezércikkben a szerkesztő olyan kitünőnek mondja a darabot, hogy kilátásba helyezi Tarlaynak az akadémiába való beválasztását. A fővárosi lapokba is bele került valahogy a szindarab címe és írója. Sőt egyik előkelő lap színi referense értesítette a színház igazgatóját, hogy az előadást végignézi.

Elérkezett végre a várva-várt nap. Tarlay az igazgatótól halálsapadtan szaladgált utcáról utcára.

A szerkesztő is csak az előadás előtt egy félórával tudta meg, hogy Tarlay nem tudott magának egy fekete kabátot szerezni. Nem volt más mit tenni, a szerkesztő kiadta az ő fekete kabátját, de az olyan bő volt és

akarta a szerzőt, Tarlay azonban nem jött ki. Nem tartotta előkelőnek mindjárt az első felvonás végével kijönni. Hagyta, hadd tapsoljon a publikum.

A második felvonás végével óriási mértékben tört ki a taps és az éljenzés, úgy hogy a színház rengett belé.

Tarlay megjelent a függöny előtt. A zenekarból egy hatalmas babérkoszorút nyújtottak fel neki e felirással.

»Hegyes város közönsége a nagy színműirónak«.

E pillanatban a zugás, tombolás oly nagy volt, hogy idegesebb asszonyok füleiket bedugták. Tarlay mélyen meghajtá magát. A közönség azonban nem elégedett meg és kihívták még a lámpák elé vagy harminczor.

Mindenki tapsolt. Csak a pesti kritikus ült a helyén nyugodtan. Egyszer ő is elnevette magát, mikor a szerző először jött a kortina elé. Tarlay észrevette.

Az előadás végével a közönség azzal a tudattal ment haza, hogy ilyen estéje Hegyesnek sohasem volt. Valami felséges darab!

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frofir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádi meg-
lepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a
BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

években dr. *Hensselmann* Imre megvizsgálta és rajzban is ismertette. Azóta azonban ezen festmények a nedvesség által igen sokat szenvedtek. *Myskovszky* Viktor régészünk s akadémiai tag e napokban megtekintvén ezen festményeket, egyes alakjainak s diszitményeinek már csak gyenge nyomát találta, s ha e ritka becsü festmények megmentésére mihamarabb nem történik kellő intézkedés, akkor egy rendkívüli becses műemlékkel ismét szegényebbek leszünk. Azért fölhívjuk az illető körök figyelmét ezen pusztuló műemlékre, melyet a külföld is megirigyelhetne tőlünk.

— **(Elfogott horvát leányok.)** Még Kisasszonynapján történt, hogy Szegzárdon két horvát leányt: *Bauer* Annát és *Kampf* Hermint a rendőrség körözése folytán elfogták. A két leányzót Pakrácról egy esztergályos segéd szöktette meg, a ki azonban már Dombóvárnál elhagyta őket és így kerültek aztán egy krajcár nélkül Szegzárdra. Végre sok-sok sürgönyváltás után a leányok hozzátartozói Szegzárdra mentek és magukkal vitték hazájukba az elcsábított leányokat.

— **(Fel akarták gyujtani a halottasházat.)** Hőgyész községben — mint tudósítónk jelenti — a község tulajdonát képező temetői halottasházat a napokban fel akarták gyujtani. Az épület tetőzete alá szalmacsóvát dugtak s azt meggyujtották. Szerencsére a csóva kiesett a tető alól és lent a földön égett, mikor a temetőcsész észrevette. Hogy ki akarta felgyujtani az épületet és mi vitte erre a gonosz szándékra: még nem tudják, mert az ismeretlen gyujtogató kilétét eddig még nem sikerült kipuhatolni.

— **(Meglopta az urát.)** Furcsa feljelentést tett a minap a bíróságnál *Kenesi* Sándor kölesdi lakos. A saját feleségét, *Pető* Julit vádolta be lopásért. Mert az asszony az ő távollétében felpakolta az összes ágyneműt, ruhát, élelmiszert s egy sertést is elhajtván, megszökött hazulról. Mikor a férj hazatért, csak hült helyét találta az asszonynak. A feljelentés folytán megindított nyomozás során Sár-Szentlőrincen fel is találták a tolvaj asszonyt, ki be is ismerte a lopást azzal, hogy ő az urától el akart válni, azért jött el tőle. S most a bíróság folytatja ellene a vizsgálatot.

Milyen humorral van megírva — mondák minden oldalról.

Még a végrehajtó is, a ki különben zsémbes természetű, azt mondta, hogy Tarlay dicsősége Hegyesnek.

Nem is akadt ember a városban a ki másképp vélekedett volna. A »városi étteremben« volt a bankett Tarlay tiszteletére, a város előkelősége rendezte. A közönség nagy számmal jelent meg. A pesti kritikus, a ki szintén meg volt hiva, kimentette magát sürgős elutazásával.

A toasztok csaknem repültek Tarlayra. A szerkesztő is felállt beszélni.

— Legelső sorban is — kezdé beszédét, ünnepélyesen kijelentem, hogy Tarlay Ákos uramat e naptól fogva szerkesztőtársammá fogadom és fizetését nagyobb összszeggel felemelem. (A nagyobb összszeg alatt a szerkesztő öt forintot értett.) Azután hatalmas beszédben mutatta ki, mennyit tett Tarlay Hegyesnek e darabjával.

Eddig, ugymond — nem volt rá eset, hogy hegyesi ember szindarabot irt volna s most ez a fiatal ember nevet szerez nemcsak magának, hanem városunknak is művével, melyet bizonyára le fognak fordítani más nyelvekre.

A beszéd elhangzása után kezdődött a tulajdonképeni mulatság. Reggel felé járt már az idő, mikor a tássaság holt részegen széjjel oszlott.

A »Hegyesi Híradó« reggel kizárólag Tarlayval és tegnapi dicsőségével foglalkozott, meglehetősen népies nyelven. De azért ez is

— **(Joggyakornoki kinevezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Rubics* Károly tamási lakos végzett joghallgatót a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe dijas joggyakornokká nevezte ki

— **(Fegyveres szöllőtolvajok.)** Annyi a szöllőtolvaj Szegzárdon is, hogy a hegypásztorok nem képesek a szegzárdi hegyeken a termést megőrizni. Ezért egyes gazdák kénytelenek vagy külön pásztort állítani, vagy pedig maguk állanak be szőlőőrzőnek. Ez utóbbi szerepre szánta el magát *Tokay* János szegzárdi szőlősgazda is, akinek az ugynevezett »Ómási« dűlőben van a szőlője. A gazda hűségesen őrizte a szép termését, s a mint szőlőjét kerülgette, észrevett két tolvajt, a kik ugyancsak nekiláttak a szüretelésnek. Midőn feléjük közeledett, az egyik fegyvert szegezve rá, azzal fenyegette, hogy rögtön lelővi, ha egyet mozdul. A szegény gazda életét féltve, eltűrte, hogy a tolvajok egy puttony szőlőt szeme láttára elvittek. A megkarosított gazda jelentést tett az esetről és fegyverengedélyt kért, hogy jövőben fegyverrel riaszthassa el a tolvajokat.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Liebhauser* Ida szegzárdi leányzó szerelmi bánatában mellbe lőtte magát, hogy életét kioltsa. A golyó azonban nem ölte meg a szerelmes leányzót, a kit a Ferenc-kórházba szállítottak gyógykezelés végett.

— **(Halálozás.)** *Dobszay* Antalné életének 59-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése holnap délután 5 órakor fog végbemenni a Kis-Király utca 1. számú gyászszobából a szigetkülvárosi temetőben. Az engesztelő szt. mise áldozatot a megboldogult lelkiüdvéért október hó 1-én délelőtt 8 órakor mondják a szt. ferencrendiek templomában. Az elhunytat férje, *Dobszay* Antal kereskedő, városi bizottsági tag, leányai: *Dobszay* Mariska, férj. *Tarnócy* Tivadarné és *Dobszay* Rózsika, valamint nővére és fivére, *Bieber* Erzsébet és *Bieber* János, továbbá széleskörű rokonság gyászolják.

— **(Október elseje.)** Katonáéknál tudvalevőleg nem a naptár szerint számítják

szép volt a nyomdász segédétől, hogy össze tudta állítani.

A pesti kritikus haza érkezve, lapjában egy cikket irt, e címen: »A hegyesi plagizátor, vagy az Uri világ lopása.« Megírta ebben a cikkben, hogy a darab szerzője egy jó nevű francia ember, kinek nem egy darabját adták már nálunk is. A cikket egy levél kíséretében elküldte Tarlaynak. A levél így hangzott:

»Plagizátor!

Magának tartozom egy helyreigazítással. Valószínűleg észrevette mosolyomat, mikor a függöny elé jött. Ezt tulajdonítsa buta szabásu kabátjának . . .

Tarlay, mikor megkapta a levelet, hidegvérrel olvasta el. Egy cseppet sem bosszankodott rajta, csupán annyit mondott: »errare humanum est« és ezzel tovább irta a napi-hireket.

*

A szerkesztő épen a délutáni törzsasztalnál ült, mikor a végrehajtó felolvasta a pesti lapban megjelent cikket.

— Na, komám, mit szölsz ehhez? szölt a végrehajtó. Meg vagytok löve.

— Mit, kiáltá, feltalálva magát a szerkesztő, hátha épen az a francia író plagizálta Tarlaytól a darabot! Nem lehet tudni. A társaság tagjai természetesen helyeselték a szerkesztő filozófiáját és tovább folytatták a tarokk játszmat.

N. E.

az esztendő. Hanem október elsejétől, mert ekkor kezdődik a katonai szolgálat. A régi önkéntesek most fejezték be a tiszti vizsgálatokat és azokat, a kik jó eredménnyel vizsgáztak, nyomban őrmesterekké nevezték ki. A kiszolgált önkéntesek holnap vetik le a katonai egyenruhát, míg az új önkéntesek október elsején kötelesek bevonulni. A rendszeren besorozott ujoncok október 5-én vonulnak be.

— **(Elégett méhek.)** Kajdacs községben a napokban kigyuladt *Récsei* József, ottani lakos kocsiszinje. Bár a tüzet idejében észrevették és elnyomták, a szinben volt két kas méhet mégse lehetett megmenteni s azok bizony benn égtek a tűzben. Mint az eddigi nyomozás kiderítette, a tüzet egy szolga okozta, ki égő pipával járt a méhes körül s elejtett egy parazsat a szalmára. Ettől a szalma tüzet fogott s így támadt a tűz, mely szerencsére a méhek elpusztításán kívül nagyobb kárt nem okozott.

— **(Házártos ember.)** Nagy áldás a jó szomszéd, de nagy Istencsapása a zsémbes, házártos. Ilyen fajta ember lehet *Préber* Tamás is, kire szomszédjai már nem tudnak jó szemmel nézni. Mindenbe beleszól, mindent jobban tud, sőt megkivánja, hogy más okos emberek az ő feje után menjenek, akárhanyszor meg parancsolgató kedve van s ha nem engedelmeskednek neki, hát előnti az epe. Nem lehet vele nem törődni, mert fölényét mindenkire rá akarja erőszakolni s így kénytelen mindenki tudomást venni róla. — Most végre *Stencer* István nevű szomszédja okot talált, hogy nagyzási hóbortját, melylyel ismerőseit csak bosszantotta s folyton ingerelte, alacsonyabb fokra szállítsa. Tegnap estefelé ugyanis *Préber* Tamás megfogta *Stencer* István nyolc éves Imre nevű fiacskáját s borért küldte. A gyermeknek haza kellett mennie s ezért nem engedelmeskedett *Préber*nek, aki emiatt oly haragra lobbant, hogy a kis fiut felpofozta. *Stencer* aztán szó nélkül feljelentette a hős szomszédot, ki el fogja venni méltó büntetését.

— **(Megugrott tolvaj Kovács** Ferenc, bodai lakos házába álkulcs segítségével behatolt — a tulajdonos távolléte alatt — valaki s elemelt onnan egy csomó élelmiszert, lisztet és ruhaneműt. A nyomozás során kintűnt, hogy a lopást *Panka* Máté, bodai napszámos követte el, a ki azonban az elfogatás elől megugrott. Most keresik.

— **(Az ügyészség köréből.)** A pécsi kir. főügyész a szegzárdi kir. ügyészséghez irnokká *Nemes* Sándor dárdai kir. járásbírói irnokot nevezte ki.

— **(Sulyos vád.)** Ócsényben *Nemes* József azt a hirt terjessztette *Bető* Éváról, hogy ezelőtt 5—6 évvel anyósát láb alól eltette volna. A nevezett asszonyt a csendőrök letartóztatták. Ugy hirlik, hogy *Nemes* Józsefet csupán a harag és irigység indította ez asszony megbélyegzésére. Most a törvényszék van hivatva az igazságot kikeresni.

— **(Megvadult szamár.)** *Sánta* János ócsényi lakos Decs községhez tartozó Kelecsényi-féle pusztára járt a cséplőgép mellé dolgozni. Innét gyakran bejárt Decsre szamárháton bevásárlás végett. Utóbbi berándulása alkalmával azonban a szamár megvadult s oly szerencsétlenül dobta le a rajta ülőt, hogy *Sánta* Jánosban egy ér megszakadt. Most az ágyát nyomja s az orvos véleménye szerint nem is fog felgyógyulni.

— **(Betörés a szalántai nagykorcsmába.)** Tegnap virradóra kirabolták a szalántai korcsmárost. Eddig még ismeretlen tettesek éjnek idején behatoltak a lakásába levő csapszékbe s az ott félretett lábos paprikás elfogyasztása után behatoltak a pincébe, honnan néhány üveg pálinkát és nagyobb mennyiségű bort elemeltek, aztán szép csendben távoztak. Különös, hogy senki sem vett észre zajt, vagy kutya ugatást, pedig tartanak

házőrző kutyát is. Az esetet bejelentették a csendőrségnek, mely nyomoz az ismeretlen tettesek után.

— **(Ingyen kocsikázó.)** Hiába minden, bármit beszélnek is Pécs rohamosan halad abba a magasságba, a melyben a nagy városok vannak. Tagadhatatlanul elég sok fiakker van már Pécsen s egész nap, egész éjjel rendelkezésünkre állanak. A negyvenhetes fiakkeros a vasuton volt s elegáns öltözetű fiatalember fogadta fel, hogy vigye őt az Atilla utcába az 53. szám alá. Jó messze van az indóháztól. El is hajtott odáig a bérkocsis, azonban a kocsiból nem szállt ki senki. A pasas valahol kipárolgott a kocsijából.

— **(Szocializmus az utcán.)** Székly Vilmos panaszt emelt a rendőrségen, hogy őt az Orsolya-utcában egy munkásember sértegette csupán azért, mert nem napszámos. Ma ugyanis arra akadt dolga s abban az utcában két munkás, kiknek a neveit nem tudja, mert nem állt velük szóba, szidta az urakat s mikor őt meglátták, egyenesen ráterelték a beszédet s olyaténképen nyilatkoztak, hogy »ezt a gazembert se volna kár leütni.« Az uri ember visszanezett, de nem elegendett közéljük, mert tán tettegességre került volna a sor, hanem egyenesen a rendőrségre ment s ott jelentést tett az esetről. Már több ízben hallottunk panaszt ez irányban s maholnap igazán oda jutunk, hogy csak rongyos ruhában s mezitláb mehetünk ki az utcára.

— **(Tüzeset.)** Napi állandó rovatot kell fenntartanunk a tüzeseteknek. Oly annyira pusztít ez a veszedelmes elem, mintha csak járvány volna. Tegnap délután is Szalántán gyúlt ki Révész János pajtája, mely telve volt takarmánnyal és nyomban meggyúlt tőle a közvetlen mellette lévő Stivics Pál szénabaglaja. Mind a két gazdának porrá égett a télre betakarított takarmánya. Szerencse azonban,

hogy szél nem volt, különben a tűz tovább harapózik a szalma fedelű lakóházakra, így azonban a lakóságnak sikerült hamarabb, eloltani. A kár néhány száz koronára rug.

— **(Kinek szeretője van.)** A nóta is azt mondja: kinek szeretője nincsen, annak egy csöpp esze sincsen! Jó Károly bakalegénynek pedig van magához való esze, még pedig sok, mert vagy három szeretőt tart. A többek között azt tartja, hogy szeretőnek legjobb a szakácsné s ezért mind a három ezen osztályból való. Persze pompásan él. A három grácia minden jóval ellátja a nélkül, hogy egymásra haragudnának, sőt a jótékony-ságban még versenyre is kelnek. Fried Éva asszonya azonban rájött, hogy az éléskamrából ez is meg az is egyre másra fogy. Megfigyelte a szerelmes szakácsnét s tetten érte. Rögtön a rendőrségre citáltatta, a hol az mitsem tagadott s így két napra lecsukták.

— **(A Megtért Savanyu Józsi.)** A somogyiak egykori réme, Savanyu Józsi, a huszszoros rablóvilkosság miatt életfogytiglani fegyházra elítélt haramia, tudvalevőleg Illaván üli le büntetését. Savanyu már tizenhárom éve ül Illaván s az egész idő alatt kifogástalan magaviseletet és feltűnő szorgalmat tanusított, amely párját ritkítja a fegyintézet annáleseiben. Büntetésének megkezdése óta úgy vigyázott magára, hogy a legkisebb mulasztáson, vagy rendtelenségen sem tudták rajta érni és mesterségében is — a szabóságot választotta — annyi kitartást, szorgalmat és ügyességet tanusított, hogy erről az oldalról sem érhetne a legkisebb kifogás. Mindig jókedvű, mindenkivel szemben tisztességtudó és soha, még az emlékezetes illavai fegyenc zendülés alkalmával sem vétett a szigorú intézeti fegyelem ellen. Vajjon ez a csodálaton megtérés őszinte, vagy pedig csupán a szabadulásra való számításnak eredménye-e, azt

persze csak a jövő fogja megmutatni. A trencséni rabfelügyelő bizottság kénytelen volt a hirhadt fegyencnek a váci közvetítő intézetbe való átszállítását javaslatba hozni az igazságügyminiszternél.

— **(Névmagyarosítás.)** Elkán Adolf pincehelyi illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknévénél »Elekre«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Elemelt harmonika.)** Köberling Antal, kárászi lakosnak volt egy szép-hangu harmonikája. Volt, de már nincs. Valami zenekedvelő tolvaj megkivánta a szép-hangu harmonikát s elemelte azt. S mivel a harmonika megért vagy harminc koronát, a káros feljelentette az esetet a hatóságnál. A nyomozás meg is indult a tolvaj után; de eddig még csak annyit sikerült kipuhatolni, hogy a tettes Csibrák községbe való volt. De hogy ki és merre tűnt el a lopott harmonikával, ezideig még nem tudják.

— **(Szarvas-vadászatok.)** A herceg Esterházy-hitbizomány kaposvári uradalmához tartozó zselici erdőségeken a múlt héten igen jó eredménnyel vadásztak. Három agancsárt lőttek, köztük egy 14 ágast, melyet Márffy Emil ejtett el. A másik két szarvas közül ifjabb őrgróf Pellavicini Ede és Márffy Béla lőtt egyet-egyet. Az első 18-as elejtésről Szlavoniából érkezik a hír. A gróf Majláth-féle dolni-miholjaci uradalom viljevoi erdőségeiben e hónap 4-kén gróf Majláth László, egy úgy termetre mint agancsra igen kaptatás 18 ágas szarvast lőtt, mely feltörve 238 kilót nyomot.

— **(Tréfából loptak.)** Fischer Lipótné magdolnapusztai kocsmájába a minap bement három ember. Bort kértek s míg a

— Ja, de nem egészséges, azt mondta a sarki pék, a Péter . . .

— Füstölje föl a sarki pékjét, mi közöm a maga pékjéhez? . . . de már tudom, mi történt . . . s Katica, a rossz Katica elkezdett pityeregni, úgy, hogy Sándor szájából kihullott a hideg borjusult.

— De hát ne sirj, hisz Zalabéren voltam a komárnál, hogy a postaigazgatóhoz vigyen; mert aszonta a komám, az uszómaster, hogy a postaigazgató látni akar; mert aszongya úgy nem alkalmaz, derék legény kell neki, aki írni-olvasni tud . . .

— No iszen, maga az irásával! maga Pált három el-lel írja, magát nem használhatják a postánál — ingerkedék a leány, ki már régen felszárította a nem létező könnyeket.

— Kell is ott nékem sokat irnom. Aztán meg hát, ha nem akarod, hát nem kell nékem az a postai állás; megmaradok én akár itt éjjeli őrnök is . . .

— Maradsz a pokolban; dehogy maradsz! Ha nem kerülnél be a városba, én bizony nem leszek a feleséged Sándor; mert tudd meg, hogy ott én több pénzt keresek majd, mint te, mert ruhatisztító-üzletet nyitok.

— Hát az mi? nem szégyenlenéd azt a sok pecsétes nadrágot, meg kabátot tisztogatni, meg az a bűz a benzintől . . .

— Ejnye ez a félkegyelmű! Hát'szen nem férfi-ruhát, hanem fehéreneműt fogok tisztítani.

— Hát azt nem mondtad!? Meg aztán nem hiszem, hogy kelleni fog a munka, ha olyan ember felesége

ma szereznem, hogy odakünn az első órában, midőn lábuk Amerika földjét érinti, megesküdhessenek.

— Részemről édes anyám és az én örökségem terhére légy szives egy tizezer forintos nyakéket Leonának venni, ez az én jegyajándokom.

— Hála Isten; már látom, hogy kezded becsülni azt a szegény leányt.

— Igen; mivel kimondhatatlanul szeretheti szive válsztottját, Jenőt, másként nem vállalkozna egy ily férfiú oldalán végighaladni az élet ösvényeit, melyek számukra elég tuskét s még elég akadályt, de nagyon kevés virágot hozand.

— Azonban kedvesem jöjj be . . . hogy ott megbeszéljük Mayerék ajánlatait . . .

— Nem, édes anyám; kérlek, maradjunk itt, hisz itt is megreggelizhetünk s ha Leona visszatérne, fogadjuk őt is itt.

— Jó, tehát jöjj akkor és rendeljük reggelinket ide.

A két hölgy fölkel és karöltve haladt a távol kastély felé, utközben folyton a rettenetes Mayer-féle ajánlatról tárgyalva. Elvileg már kész volt az adandó válasz, csupán a módozatok aprólékai maradtak letárgyalandók. Kiváncsiak voltak a két férfiú követeléseire — a vagyon tekintetéből. Sára folyton azt hangoztatta, hogy csupán az vezérli a két Mayert, hogy az ő uradalmukat megkaparinthassák. Érdekes volt e két hölgy: mindegyike a másikat akarta áztatni. Az özvegy báróné égett a vágytól az öreg Mayer daliás mellére borulhatni; Sára pedig most már éppen semmi ellenszenvet sem érzett János urfí iránt.

kocsmárosné a pincében járt, fogták, a mi kezük ügyébe esett és elpárolgott vele. A meglopott kocsmárosné panaszára elfogták az illetőket s ekkor azzal védekeztek, hogy ők a kocsmárosnét csak meg akarták — tréfálni. kérdés azonban, elhiszi-e ezt nekik majd a bíróság?

— **(Temetés.)** Ma délután öt órákor temették el a városi közokórház fiatalon elhunyt másodorvosát, dr. *Pintér Jenőt* a Munkácsy Mihály-utca 16. számú házból. A beszentelést *Magenheim József* apátplébános végezte s a temetésen megjelent a közokórházi orvosi kar, a városi Tanács, a városi és megyei tisztviselők közül többen s a pécsi orvosi kar csaknem teljes számmal. Ott voltak a többek között: *Mende Lajos* dr. megyei tisztifőorvos; *Salamon József* kir. tanfelügyelő, *Dragonescu Dömjén*, kir. pénzügyigazgató, a városi tisztiorvosok és az irgalmasrendi kórházi orvosok is. A számos koszoru között ott volt a gyász kocsin a pécsi orvosi kar koszoruja is.

— **(Tűzet okozó gyermekek.)** *Mühl Ferenc*, szoboki lakosnak a minap leégett a pajtája. A tűz 700 frt. kárt okozott. Püspök Bogádon *Balázs János*, ottani lakosnak, egy kazal szalmája lett a napokban a tűz prédájává. Dombóvárott *Kovács Antal* nének szintén egy kazal szalmája égett le. Végül Gyöngyösön is volt kazal tűz, a hol *Hartenstein Ádám*, ottani lakos, kazla lett a tűz zsakmányává. Mindeme tüzeket pedig gyűlövel játszó gyermekek okozták, kiknek szülei ellen most gondatlanság miatt folyik a vizsgálata.

— **(Halálos légycsipés.)** Német-Bólyban nagy részvétet kelt *Kremszer János* tímármester szomorú sorsa. A fiatal, 35 éves és erőteljes embert egy kukacos tehénbőrrel

fölszálló légy jobb arcán megcsipte s a boldogtalan, pár óra alatt vérmérgezés tünetei között meghalt. Agg szülői és négy gyermeke siratják.

— **(Véres verekedés egy olvasókörben.)** A tolnamegyei Polgári Olvasókörben a minap — mint levelezőnk írja — véres verekedés történt. Úgy este tizenegy óra tájban *Humor Gyula*, felsőireghi lakos összeveszett a körben *Vékási Mihály* lal s azt egy bottal véresre verte. A megvert embert eszméletlenül vitték haza lakására s oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy nem hagyhatja el egyhamar az ágyat. Ugyanekkor *Borbély Timár József* is összeveszett *Sajnovics István* lal; ők egymást kölcsönösen megsebeztek, de az ő sérüléseik nem súlyosak. A verekedők ellen a tamási járásbírósnál folyik a további vizsgálat.

— **(Általános gyengeség.)** *Walner Károly* ur (Pozsony, Iskola-utca 5.) írja nekünk, hogy milyen betegségben szenvedett. Bizonyos elégtelenséggel beszél róla, mert betegségét gyógyulás követte. Baja nem volt éppen betegség; inkább általános gyengeség volt, teljes levertség, melyet a vér elgyöngyülése hozott létre. Ennek az állapotnak szimptomái rendszeren főtájás, undorodás a tápláléktól, az étvágy elvesztése, az álom hiánya. Az elgyöngyült vér elvesztette vörös vérsajtjeinek egy. az ellenállásra szükséges részét s így a vérszegénység, a sápadtság, reuma, neurasténia s más betegségek szabad teret nyertek, s ezeket csakis a vérnek oly hatalmas helyreállítója tudja meggyógyítani, mint a Pink-pilula, mely most legjobbnak van elismerve. A Pink-pilulával tudta *Walner* ur legyőzni azt a gyöngeséget, mely reá végzetessé válhatott volna.

— A mióta a Pink-pilulákat alkalmazom írja; egészen megváltozottan érzem ma-

gam. Nem érzem azt a gyöngeséget, mely levert azelőtt, dolgozom fáradtság nélkül, örömmel, a mit már régóta nem tettem. Jó étvágyam van, s éjjel jól alszom. Mindamellett, hogy a visszaesés ne álljon be, folytatom a használatukat.

Ily eredmény mellett habozás nélkül bizhatunk a Pink-pilulákban. Ez komoly gyógyszer, mely valóságos és bizonyítható hatást ér el. A gyógyulás bizonyítékai minden nap érkeznek a világ minden zugából.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban *Török József* gyógyszerésznél. Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt, 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Hétfő, okt. 1-én *»Becsület«* Sudermann színműve.

Kedd, okt. 2-án *»Cigánybáró«* operette

Szerda, okt. 3-án *»Menyem«* vígjáték. Itt először.

Csütörtök, okt. 4-én *»Dolovai nábob leánya«* színmű.

Péntek, okt. 5-én *»Bőregér«* Strausz operettje.

Szombat, okt. 6-án az aradi vértanúk emlékünnepe alkalmából díszelőadás, a helybeli jogászfűjség közreműködése mellett, allegoria és szavallat, ezt követi *»Bánk Bán«* történelmi dráma.

Művészet, irodalom.

○ Az első hét műsora. Végre ott tartunk már, hogy a pécsi nemzeti színház igazgatósága kibocsájtotta az idei színiüzenet első

IV. FEJEZET.

Katinka, a Kelemen bárónők csinos szobalánya most tért az erdei pavillonból vissza, a felszolgáló tálcát vitte, melyen a reggeli maradékot s a fényes ezüst reggeli készletet hordá; midőn a kastély főajtaja elé ért, kíváncsian tekintett a vasrácsos kapura, mintha valakit keresne s mivel nem találta meg kíváncsisága tárgyát, szép piros cseresznye nagyságu ajkát felbiggyeszté, mint olyan, ki rémségesen haragszik s már a földszinti rész felé tartott, midőn halk kiáltás ütö meg apró füleit.

— Katinka! Pszt!

— No, no, akár hangosan is beszélhetne a nagyságos ur; csak tessék beljebb fáradni nagyságodnak... és méltóztassék elmondani...

— Ugyan ne tentázzál velem Katika lelkem, nem vagyok és nem is leszek teljes életemben nagyságos ur, bár csak már a postaszolgai állást elnyerhettem volna... hogy már egyszer végre valahára az enyém lennél.

— Hé! csak lassan a testtel jövendő férjemuram; el azzal az ölelkezni vágyó karoddal Sándor, mert mindjárt elfelejtem, hogy hatósági személy vagy és rá talállok ütni az éjjeli őr ur kezére... csak szépen illedelmesen; már mondtam édes lelkem Sándor, hogy tilosba

nem szabad járni, mert máskülönben nem marad semmi a házaselethez.

— Ejnye no, Katicám, galambom!

— Jó van jó Sándor; hanem azt szeretném tudni, hogy most már két nap óta hol csavarogtál? Nekem a szent igazságot mond el, mivel ha egyszer hazugságon érlek, vége lesz mindennek s úgy elmegyek innen, hogy százforintos stemplivel ellátott levéllel sem találnál rám többet.

— Ejnye no, Katicám, édes galambom! Hát még idáig beszélni sem engedted. hát'szen iziben elmondom, soh'se félj, hogy nem mondanám meg az igazat; megmondom én bizony, ho hó! Körtés Sándor még akkor is megmondja az igazat, ha akasztás terhe alatt tiltanak is meg neki. Ugy ám; ez szent igaz!

— Csak ne járna hiába a kereplője! Hát mán bökje ki, hogy hol volt, aztán most ne álljon itt, mint a fanciesali szent, jőjjön be a szobámba, aztán ehun ez a maradék sült, vaj, kávé, ezt meg egye meg; vagy talán a kaszinóban reggelizett a nagyságos ur? Isterem, csak azt szeretném tudni, mi a gutát találtam én ezen az emberen, hogy beleszerettem, Isten bocsáss, ilyen egy mulya legény... és az enivaló szobacicus utánozhatlan talim megvetéssel nézett a délceg fiun végig.

— Mulya, mulya! hát most már mit csináljak, reggelizem-e, vagy mondjam el, hogy hol voltam két napig?

— Lánchordtát, hát soha sem láttál még élő embert, aki akkor is beszélt, ha evett?

hetének műsorát, melyről minden hangulat-keltés céljának mellőzésevel emondhatjuk, hogy dacára annak, miszerint több, tavaly ismételt színi darab van előadásra kiűzve, érdekesség dolgában mi kívánni valót sem hagy hátra. Mindjárt »Gésák«-ban, a megnyitó előadásban módja nyílik színhazi közönségünknek társulatunk operette-személyzetét megláthatni, kik közül *Csurgay Adél* (opera és operette koloratur-énekesnő), *Szirmay Olga* (opera és operette alt-énekesnő) és *Gergely Gizella* (népszínmű és operette-énekesnő) fellépte iránt bizonyára érdeklődik a publikum. Hétfőn Sudermann hírneves színműve, a »Becsület« kerül színi, melyben a dramai személyzet mutatkozik be. Kedden pedig a »Cigánybáró«, melyben Saffi szerepét *Csurgay Adél*, Zsupán szerepét pedig *Nagy Dezső*, a társulat újonnan szerződte operette-buffoja játsza. — A nemzeti színház, valamint az összes fővárosi színpadok egyik közkeveltségű darabja, a »Meynem« című vígjáték, melynek szerdán történendő színielőadása alkalmával a vígjáték-személyzet mutatkozik be. Azonkívül a társulat most nagyban készül már a »Barkochba«, Goldtaden hírneves daljátékára, mely valószínűleg a jövő hét folyamán kerül nálunk először színi.

○ **Telt ház.** Valóban nem csekély érdeklődést tanúsít a színhazi publikum a holnapi bemutató-előadás iránt, mely — a jelek-ből ítélve — telt ház előtt fog menni. Dacára annak, hogy a színházi pénztár meg a mai napon zárva volt, számtalan előjegyzés történt *Nádasy József* művezetőnél, hol az előjegyzett jegyek holnap (szombaton) délelőtt tizenegy óráig kiváltandók.

○ **Az „Anyaföld“ betiltása.** Megirtuk annak idején, hogy *Krasznay Mihály* siklósi főbíró *Gecy István*nak *Anyaföld* című népdramáját betiltotta. *Baghy Gyula* színiigazgató ezért memorandumot adott be közvetlenül a belügyminiszterhez, melyben fölvetette azt a kérdést, volt-e joga a főbírnak olyan darabot, a mely a fővárosban is akadálytalanul színi kerületben, betiltani s ha ezzel túltepte jogkörét, köteles-e az anyagiag is karosult színiigazgatónak kártérítést adni? Kifogásolja a memorandum azt is, hogy a közigazgatási hatóság a darab nyit betiltása helyett a helyhatósági engedély elvonásának remélve akadályozza meg a kifogásolt darab előadását. Mivel az ilyen eljárás illuzórius teszi az 1848 évi XXVI. t.-cikk intézkedését, arra kérte *Baghy* a minisztert, hogy rendeletileg oktassa ki a szolgabírókat erre vonatkozólag. Mint a »Budapesti Napló« írja, a belügyminiszterium jogosnak találta a kérelem teljesítését s a közeli napokban ebben a kérdésben már belügyminiszteri rendelet jelenik meg, a siklósi eset miatt pedig a hivatalos vizsgálatot elrendelte a miniszterium.

○ **Mikor lesznek a képviselőválasztások?** Ez a kérdés egyre jobban izgatja a kedélyeket. Némelyek azt mondják, hogy még a tél folyamán, mások, a beavatottabbak szerint: tavaszkor. De oszlattassék fel a képviselőház barmikor, annyi maris kétségtelen, hogy ily nagyarányú, izgalmas képviselőválasztásunk rég nem volt, mint aminőnek ez mutatkozik. De az is bizonyos, hogy a »Budapest« pol. napilap, mint a múltban, ezuttal is ki fogja venni bő részét a választási haborúból. Máris gyűjtö az arcképeket, hogy a választóközönséget ne csak a jelölt urak viseit dolgaival, hanem hű arcképmasával is megismertesse. Ám a »Budapest« más tekintetben is folyton-folyvást azon igyekszik, hogy a magyar olvasóközönség páratlanul álló nagy rokonszévét, amely negyedszázados pályafutásán állandóan kíséri, továbbra is megtartsa s öregbitse. Tagadhatlanul megbízható, élénk, jól szerkesztett 48-as

ujság. Vezércikkeit legelőbbnyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferenc a függetlenségi párt elnöke. Hírei frissek, tárcarovata változatos; folyvást két érdekfeszítő regényt közöl egyszerre. Vasárnaponként pedig »Uj-Budapest« cím alatt humorisztikus mellékletet csatol a főlaphoz s e vicclap talánymegfejtői közt, a jutalom-könyveken felül, még egy-egy Józsi-v-sorsjegyet sorsol ki. Ha még tudjuk, hogy a »Budapest« minden rendes előfizetője újévkor egy 1901-re szóló díszes naptárt kap egészen ingyen, — úgy nem csodálkozunk rajta, hogy a »Budapest« a legolvasottabb és a legkiterjedtebb napilapja hazánkban. — Előfizetési árak: Egész évre 24 korona, fél évre 12 korona, negyedévre 6 korona, egy hónapra 2 korona. Mutatványszámokat kívánatra barki ingyen kaphat. A megrendelések, előfizetések a »Budapest« kiadóhivatalához, Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3 sz. a. intézendők.

○ **Szabina.** Ily című egyfelvonásos verses színmű jelent meg *Zoltán Vilmostól* Győrben. Az ügyesen megírt színmű Nagy Lajos király ilju szerelmét egyikét tárgyalja s lendületes verselésé által tűnik ki. A kis füzet ára 80 fillér; megrendelhető Győrben *Gross* testvérek könyvkiadóhivatalában.

Folyószám 1. Idénybérlet 1. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Szombat 1900. szeptember 29.

— Nyitó előadás. —

Gésák.

Nagy operette 3 felvonásban.

Irtá: *Sydnei John*.

Reginál	Mezey.
Grynston	Füredi.
Cunighann	Németh.
Stanley	Delli.
Molly	Gergely Giza.
Catana	Kozma.
Vuncsi	Nádassy.
Mimóza	Csurgay Adél.
Juliette	Szirmay Olga.
1.)	Nagy Vilma.
2.) angol hölgy	Simon Maris.
3.)	Mérey Ilona.

Holnap vasárnap szeptember 30.

Délután 3 órakor fél helyárrakkal.

Ördög mátkája.

Népszínmű.

Este fél nyolc órakor.

Szulamith.

Héber dalmű.

Hétfő: Becsület.

Kedd: Cigánybáró.

Szerda: Dolovai nábob leánya.

Péntek: Böregér.

Szombat: Bánk-Bán.

Törvénykezés.

§ **Aki összetépi a váltót.** *Daka József* né szül. Papp Mari siklósi lakosnő egy váltó alapján tartozott *Pataky Sandornénak* tíz forinttal. Adósságát harminc negyven krajcáros részletekben törlesztette is. A huzamos törlesztést aztán folyó évi május hó 9-én *Patakyné* megunt s elment adósához, hogy a még hatralevő 5 frtot behajtsa tőle. *Daka Józsefné* hallani sem akart azt öt frtről, azt állítván, hogy már rég letörlesztette adósságát, ha nem hiszi, hát hozza el a váltót. El is hozta s a hitelező igazsága bebizonyosodott, a miért aztán *Da-*

káné mérges lett s a két asszony összeperelt, miközben *Daka Józsefné* kiragadta bitelezője kezéből a váltót s összetépte. Ezért mondta ki a kir. törvényszék magánkirathamisítás vétségében bűnösnek, mihez képest 20 korona fő- és 10 korona mellékbüntetésre, behajthatatlanság esetén pedig két napi fogházra ítélte jogerősen *Daka Józsefnét*.

§ **Sikkasztó zabszállító.** Az 1892. évben *Háhn Móric* pécsvaradi lakos szerződést kötött *Klein J.* pécsi céggel, hogy zabot szállít a katonaságnak. A zabszállítás tényleg sikerült is, de *Háhn Móric* a cégnek több elismervényt nem szolgáltatott át, miből a cégnek tetemes kára lett. A polgári bíróság, hová a cég panaszával fordult, a kár megtérítését rendelte el, minek következtében árverés tüzett ki *Háhn* ingó és ingatlan vagyonára. — Ekkor a zabszállító a még meglévő zab egy részét eladta s vagyonát átíratta nevelt leányára. A kir. törvényszék sikkasztás bűntetteben mondván őt ki bűnösnek, egy évi börtönre és három évi hivatalvesztésre ítélte. *Háhn Móric* tiszteletteljesen telebbezést jelentett be a bűnösség megállapítása ellen.

§ **Cigányprimás contra hercegprimás.** *Sárközy Antal* cigányprimás és a bandája keresetelt indított *Vaszary Kolozs* hercegprimás, mint a muzslai római katolikus iskola képviselője ellen. A hercegprimás elődje ugyanis azt a házat, amelyben most az iskola van, egy cigánybandának ajándékozta. A legfelső bíróság, — az Ügyvédek lapja írja, a cigányprimás keresetét elutasította és a házat nem ítélte neki oda, mert alperes bebizonyította, hogy abban az esetben, ha a cigánybanda Muzsláról elpusztulna, akkor az ingatlan tulajdonjoga az iskolára szállt át, már pedig azt maga a felperes sem tagadta, hogy Muzslán több, mint egy év óta nincsen banda és a primás, aki részére az ajándékozás történt, már meghalt.

T a n ü g y.

Tanítók gyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. szeptember 28.

A sásdvidéki tanítóegylet f. hó 27-én, tegnap tartotta őszi közgyűlését Sásdon, összesen vagy 55 tag és a hegyháti járás összes katolikus lelkészei és esperesei részvételével, úgy az egylet dísztagja *Máthé Ödön* főbíró jelenlétében.

Az egylet elnöke *Ujj János* abaligeti tanító megnyitván a gyűlést a következő beszédet mondotta:

Tisztelt Közgyűlés!

Némely keresztény család házában a szoba falán lehet egy képet látni, melyen többféle variációban ez a jelmondat olvasható: »a hol a hit, ott a szeretet; a hol a szeretet, ott a béke; a hol a béke, ott az áldás; a hol az áldás, ott az Isten, ki el nem hagy a szükségben.«

Bár volna ez meg minden egyes család házában az egész föld kerekén; de ne csak a falon, hanem minden ember szívében és lelkében!

Ha — a többek közül — annak a gaz Lucheninek, ki felejtethetlen, jó királynénkat, Brescinek, ki Umberto olasz királyt meggyilkolta, csak egy kis hite lett volna, kérdem: képesek lettek volna-e arra a borzasztó tette? Bizonyára nem, mert akkor az Isten- és felebarátság parancsolatát megtartják.

Hallottam én már művelt, tanult ember szájából ilyenféle nyilatkozatot: »A művelt, tanult embernek nincs szüksége hitre, hanem a tudatlan pór népnek kell hitének lennie, mert ha ez nincs, téktelen lesz, hasonló a vad állathoz.«

Én pedig minden józan gondolkozásu emberrel azt mondom, nincs igaza! Mert ha műveltsége vissza is tartja a rossz hajlamoktól, de nem lesz boldog sem ezen, sem a más világon; különben abban ugy sem hisz. Világos példa erre Vajda, meghalt költőnk, kinek versei tele vannak kételyekkel és kétségbeeséssel. A túlvilágban kételkedett, a teljes megsemmisülés gondolatával meg nem volt képes megbarátkozni.

Kell tehát, hogy minden embernek hite legyen; mert mihelyt az igaz Istentől, a menny és föld teremtetőjétől elpártol, bálvány-isteneket állít magának. Korunkban nagyon is szembe-tűnő, hogy ennek a pénz, annak a divat, amannak meg a kék az Istene. Hát a kenyér-irigység, a feltűnési viszketeg, a rangkórság? Ez egyik sem olyan kisebbbrangu bálvány, melyeknek manapság áldozni szoktak.

Kedves Kartársak! Ne áldozunk mi egyiknek sem ezek közül, (különben a pénznek ugy sem áldozhatunk csekély dotációnk mellett), hanem tegyük meg kötelességünket kis világunkban, itt az iskolában. Szoktassuk, neveljük azokat a kis borzas fejű gyermekeket szt. hitünk tanítása szerint a jóra, mi pedig soha se adjunk példát az ellenkezőre.

Tisztelt Közgyűlés! Még egyre kívánom becses figyelmüket felhívni.

Felséges uralkodóink, I. Ferenc József, apostoli királyunk ugyanis ez évben töltötte be 70. évét. Nagy idő ez, Uraim! És ez idő alatt sok-sok megpróbáltatáson ment át; sok keserű poharat kellett kiürítenie. Mi csak bámulni tudjuk azt a nagy lelki erőt, azt a nagy keresztényi béketűrést, melyekkel ama fájdalmakat leküzdötte.

Születésnapján minden jó hazafi Istenhez fohászodott drága életeért. Mi is megtehettük, de nem közösen. Most tegyük meg együttesen és mondjuk egy szívvvel, egy lélekkel: Isten tartsd meg! Isten áldd meg szeretett jó királyunkat!

Ezzel a gyűlést megnyitottnak nyilvánította, ezután a tavaszi gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, azt hitelesítették.

A több tárgy között kiemelhető rész volt **Kis Pál** János baranyamegyei kir. tanfelügyelő gyönyörű, élvezetes, sőt tanulságos felolvasása, melyért a felolvasónak harsogó éljenzésben mondott a gyűlés köszönetet.

A gyűlés után az összes tanítók s lelkesek a sásdi társaskör helyiségébe mentek ebédelni, a hol **Darócy** Aladár főispáni titkár, **Máthé** Ödön főbíró is megjelent. Ebéd alatt szép tósztokat mondtak, ugy a tanítóságot éltetvén, valamint az egymásra mondott tósztok sem hiányoztak.

Legérdekesebb volt **Szilvásy** szászvári esperesre mondott tósz, mert Szilvásy ezen a napon töltötte be 60-ik születési évét. Felköszöntötte pedig volt káplánja, a bikali plébános. Az összes tanítók és vendégek a legjobb hangulatban késő délutánig együtt voltak a banketten.

(A Zsolnay-féle agyagipar tanműhely. Boldog emlékü **Zsolnay** Vilmos gyárosnak egy kedvenc eszméje nyert tegnap megvalósulást, a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter jóváhagyása folytán. Néhai **Zsolnay** Vilmos — ugyanis — buzgóan foglalkozott az agyagipari tanműhely eszméjével s ez az eszme most **Zsolnay** Miklós az elhunyt fiának munkálkodása folytán megvalósult, amennyiben a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg a pécsi Zsolnay-féle agyagipari tanműhely felterjesztett taprendjét és tegyelmi szabályzatait jóváhagyta és a tanfolyam létesítéséhez készségesen hozzájárult. Ezen műhelyben foglalkozók iparos tanoncokul tekintendők s az iskolai oktatásra nézve a helyi felügyeletet **Salamon** József Baranyavármegyei tanfelügyelője, a főfelügyeletet pedig **Szterényi** iparoktatási főfelügyelő gyakorolja. Az agyagipar

tanfolyam négy évfolyamra terjed s egy-egy osztály heti tanóráinak száma ötvenkettő. A tanrend lényegesebb részei a mintázás (szobrászat), vegy és ásványtan, ábrázoló geometria és rajz, ezenkívül nagy súly helyeztetik a a műhelyi gyakorlatokra is. A tanfolyam — ha azt a körülmények megengedik — még a folyó tanévben megnyílik.

TÁVIRATOK.

— A perzsa sah utazása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból táviratozzák, hogy a perzsa sah utólag azt a kívánságát fejezte ki, hogy Belgrádban az udvari vasuti kocsiban akarja az éjszakát tölteni. Erre a már elindult vonat visszatért a pályaudvarba, honnan csak ma reggel folytatta útját. Az osztrák-magyar követség tagjai tegnap Zimonyban bucsuztak el a sahtól.

— Ósbudavár új gazdája.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ósbudavár mulatóhelyet árverésen ötezer forintért a budapesti „Folies Caprices“ mostani tulajdonosa vette meg.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekingből jelentik, hogy az orosz követ az özvegy császárnéhoz memorandumot intézett, felszólítva, hogy térjen vissza Pekingbe s biztosítja Oroszország oltalmáról.

— **Merénylet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyi követségünk dragománját ma egy részeg török késsel megtámadta. A dragománnak nem történt baja.

A merénylet ezt kiáltotta:

— Halál a gyaurokra!

A rendőrbiztost, ki nem tett eleget a dragomán felszólításának, hogy a merénylet letartóztassa, a börtönbe vetették.

— **Cáfolat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) „A sah látogatásának

áldozata“ címen az „Egyetértés“ mai számában azt írja, hogy **Rudnay** Béla, budapesti főkapitány állása megrendült. A hirt illetékes helyről megcáfolják.

— **A japán császár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsi távirat szerint a legközelebbi tavaszon a japán császár meglátogatja a bécsi udvart. A császár a legelső japán uralkodó, ki elhatározta az európai udvarokat meglátogatni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy jó családból való fiu
könyvkötő-tanoncnak
felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kálvária-u. 52. sz. ház

igen kedvező feltételek mellett **szabad**
kézből eladó.

SCHERBER JÁNOS

hentes-üzletében, Pécsen, Széchenyi-tér, városház-épület naponta frissen vágott sertéshus, kalbász, hurka, hár, szalonna. Kötő minőségű szőr kapható. Mindennemű füstölt áruk. Helybeli és kassai sonkák, nyersen és főzve, valamint a legfinomabb s legizletesebb hideg főlvágottak naponta a legnagyobb választékban állanak a t. közönség rendelkezésére. Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek. Példás tisztaság.

Egy szoba és konyhából

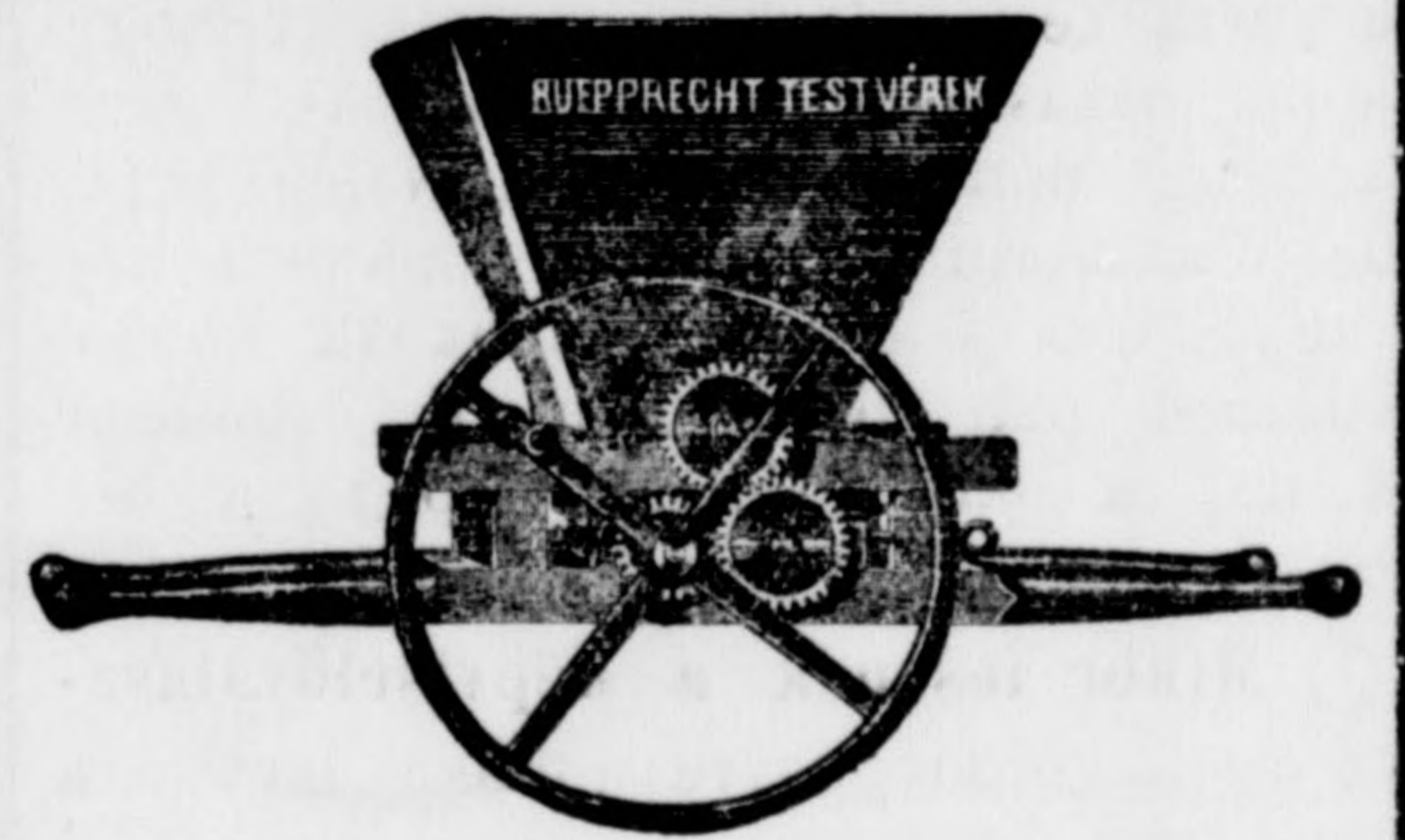
álló lakás kiadó.

Percel-utca 35. számú házban.

RUEPPRECHT TESTVÉREK

PÉCSETT.

Harang- ércz- és vasöntőde,
malomépítész, tűzoltó-szerek-, szivattyú- és gépgyár.

Szöllőszeti és pincészeti gépek és berendezések.

Borsajtók,
szőlőmorzsolók,
szőlő bogyózó-gép,
gyümölcs-örlő gép,
keringős borszivattyúk,
emelyüs
üvegmosó-gépek,
dugaszó-gépek,

szűrő (filtrirózó) készülék,
peronospora-fecskendők,
philoxera injectorok,
borcsapok,
sörccsapok,
kénsavas sörmérő készülék
légnymásu sörmérő
készülék. stb. stb.

